

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Rusalii, a tuturor sfinților

Duhul lui Dumnezeu lucrează pe pământ și Se face cuvânt. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Cel Unul născut din Tatăl Savaot mai înainte de vecii, și tot din Tatăl Mă nasc și acum cuvânt pe pământ. Bat la porți ca să intru la poporul Meu cel din vremea aceasta, și așa intru Eu la el când vin să-i grăiesc. Amin.

Am porți între Mine și tine, popor al cuvântului Meu cel de ieri și cel de azi și altfel Eu nu vin la tine. Sunt Păstorul Cel din cer, sunt Păstorul Cel cu crucea, și altfel Eu nu vin la tine când vin și te hrănesc, și vin prin porți, tată, și vin în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, iar celui ce vine după Mine îi dau crucea, și altfel să nu vină după Mine cel ce vine ca să fie cu Mine. Cel ce nu crede lucrarea aceasta a venirii Mele iarăși de la Tatăl la om, acela nu are parte de venirea Mea și pentru el, iar venirea Mea vine ca să-Mi facă frați pe pământ, și din oameni să-Mi facă, iar cei ce vor să facă voia Mea, aceia se sfințesc prin cuvântul acesta al venirii Mele de azi, și apoi învață din el și apoi îl împlinesc învățându-l, și apoi Duhul Meu locuiește în ei, iar ei îmi aduc credințioșia lor și se fac fii ai împărăției lui Dumnezeu pe pământ, căci se dau lui Dumnezeu cu inima din ei și nu mai stau cu ea pe pământ sau în ei, ci stau în Dumnezeu și trăiesc din Dumnezeu și sunt frumoși pentru cei din cer, iar cerul se slăvește în ei pe pământ, și așa este Dumnezeu cu omul pe pământ, și așa lucrează Dumnezeu între oameni, căci așa a lucrat El de la începutul omului, și fericiți sunt de la Dumnezeu cei ce-L înțeleg pe Dumnezeu pe pământ între oameni, căci cerul este scaunul Meu, iar pământul așternutul Meu este. Amin.

O, poporul Meu de azi, mereu te învăț ce este Dumnezeu. învață și tu, tată, ce este un fiu al lui Dumnezeu, căci cel ce vine la Mine când aude de această venire a Mea la tine și apoi nu învață el ce este un fiu al lui Dumnezeu, iată, îmi face mare, mare și zdruncinătoare durere unul ca acela, căci vai celui ce dă să vină la Mine și apoi rămâne alipit tot de pământ, tot de starea lui de om fără Dumnezeu peste el, căci dacă omul nu este condus de Dumnezeu, acela este om fără Dumnezeu peste el. Cel ce nu înțelege măsura lui Dumnezeu peste el când vine să fie cu Mine prin acest cuvânt al Meu de azi, cuvântul venirii Mele de acum, acela după ce vine calcă peste Mine pentru el însuși, după cum se și întâmplă cu unii care au venit să fie cu Mine, și îmi strivește acela statul între oameni ca să fiu cu ei pe pământ și să trăiască ei după cuvântul Meu și nu după om.

Am venit acum pe pământ cu venirea Mea, și am venit ca să fiu stăpânul omului și ca să nu mai fie omul stăpân peste el, căci voia omului îl alungă pe Dumnezeu de pe pământ, și nu este împărăția lui Dumnezeu acolo unde conduce omul, ci este împărăția omului, iar acolo nu este stăpân Dumnezeu și voia lui Dumnezeu, ci este omul care pentru el însuși strică voia lui Dumnezeu. O, poporul Meu de azi, pentru tine, tată, grăiesc Eu acest cuvânt, nu pentru omul cel fără Dumnezeu pe pământ. Eu pe tine te învăț, căci vreau să înțelegi împărăția lui Dumnezeu și vreau să te lași cuprins în ea mereu, că pe pământ e numai diavolul și numai omul, dar Eu vin să-Mi răscumpăr pământul de sub stăpânirea omului cel fără Dumnezeu pe pământ, căci nu omul a făcut pământul, ci Eu l-am făcut, iar Eu sunt Cel blând și smerit cu inima, și așa sunt Eu Stăpânul cerului și al pământului, și nu sunt cum dă omul să fie când dă să fie el stăpân pe pământ, și curând, curând îi voi cere omului socoteală pentru statul lui în voile lui pe pământ și Mă voi judeca cu el pentru așternutul Meu. Amin.

E zi de sărbătoare pentru toți sfinții cerului și vin cu ei pe așternutul Meu, pe pământul Meu cel înnoit prin cuvânt, și pe care Eu am cuvântat și am așezat împărăția Mea pe pământ. Vin cu sfinții pe așternutul Meu și Mă așez cu ei în sfat. în mijlocul lor este serbată azi trâmbița Mea

Verginica, fiindcă Eu, Domnul, în ziua aceasta de pomenire a acestei duminici am deschis pântecul cel care a născut din el acest vas purtător de Dumnezeu, și din care Eu am făcut apoi pe pământ trâmbița lui Dumnezeu, și am fost Eu cuvânt peste pământ în vremea ei, și gura ei a fost cuvântul lui Dumnezeu, iar cei ce n-au ascultat de ea, de cuvântul gurii Mele, aceia sunt scriși răzvrățiți înaintea Mea, și au luat și iau plată de răzvrățiți, precum și cei care au ascultat de ea sunt scriși fii ai ascultării înaintea Mea, și au luat și iau ei plată de fii ai ascultării. Amin.

E tot cerul de sfinți coborât cu Mine pe așternutul Meu din zilele acestea și facem popas pe pământul alegerii Mele și stăm cu zi de sărbătoare de sfinți, și am descoperit prin vedenie să nu aibă omul putere peste pământul care este așternutul Meu pe pământ, pentru Mine și pentru sfinți și pentru cei ce se sfințesc pentru pământ sfânt. Era Verginica cu trupul pe pământ când am descoperit prin vedenie paza pământului sfânt ca să nu aibă omul putere cu puterea lui peste așternutul cel pentru Mine pe pământ. Mi-a ridicat ucenici și ucenițe Verginica, iar Duhul Meu și al ei S-a odihnit peste ei, și Eu sunt până azi, și voi fi, și am descoperit atunci între ei prin vedenie paza cea pentru așternutul lui Dumnezeu, ca să fie credință în urmași, să fie prin vederea Mea din ei, iar ei să vadă și să mărturisească și să aibă ei credință, și să fie credință în ei pentru cei ce vor crede prin ei, și așa să-Mi fac ucenici pe cei scriși de la întemeierea lumii să-Mi fie Mie ucenici pe pământ și să lucreze ei cuvântul Meu precum Eu am lucrat și lucrez cuvântul Tatălui Meu Savaot, și iată, așa Mi-am făcut ucenici, și dacă i-am făcut îi am și Mă sprijinesc pe ei cu venirea Mea, și așa vin Eu pe pământ, și Mă așez pe așternutul Meu când vin. Amin.

O, sfinți ai cerului Meu de sfinți! Puneți, tată, scuturile voastre peste cei ce-Mi sunt astăzi ucenici ai cuvântului Meu, purtători de Dumnezeu între Mine și om, căci cu mare război s-a sculat duhul rău ca să clatine lucrarea Mea de cuvânt și pe cei ce Mă poartă cu ea, fiindcă voia și mintea omului voiesc să locuiască la un loc cu Mine pe pământul care-Mi este acum așternut. Am spus pe vremea trâmbiței Mele că se va face mare război între bine și rău, iar Eu voi cârmui în război. Fac sfat cu voi pe așternutul Meu. Ne-am adunat în sobor și facem sfat, și apoi să împlinim, tată, căci Noi suntem lucrători din cer, și avem porți când intrăm pe așternutul pe care l-am așezat pentru Noi pe pământ, și avem purtători, și așa Ne purtăm ca să lucrăm lucrarea Tatălui, căci îi suntem Lui fii ai ascultării. Facem sfat și apoi arătăm poporului sfatul Nostru și apoi lucrăm, că e de așezat la mare pază cerească așternutul cel pentru Noi și poporul cel pentru Noi în zilele acestea pe pământ. Curând, curând vine ceasul adevărului, și fericiți vor fi cei fără de prihană cu inima din ei, cei ce au iubit dreptatea și adevărul cu inima din ei, cei ce n-au viclenit cu limba lor și n-au făcut răul împotriva fratelui lor și n-au luat daruri și n-au ridicat cuvânt împotriva celor nevinovați, și aceștia vor sălășlui în muntele Meu cel sfânt, precum este scris, și le vor fi lor descoperite căile vieții, și fața Mea îi va umple pe ei de veselie, și îi voi sătura de frumuseți veșnice și vor sta ei de-a dreapta Mea, precum este scris. Amin, amin, amin.

– O, Doamne al puterilor! O, Doamne al sfinților, așa va fi ceea ce Tu ai descoperit pe vremea trâmbiței Tale, căci ai descoperit urmașilor ei prin vedenie și ai arătat lor paza Ta pentru tot așternutul Tău de pe pământ și pentru cei ce locuiesc pe el, pe muntele Tău cel sfânt.

O, ce îndurerat ești, Stăpâne bun! Ne-ai luat și ne-ai adus în sobor pe așternutul Tău de pe pământ ca să facem sfat pentru paza de toată primejdia rea a cetății Tale de nou Ierusalim în zilele acestea și a celor ce cu credincioșie viețuiesc în Tine și cu Tine pe munte sfânt. Curând, curând vine ceasul adevărului a toate, iar lucrarea cuvântului Tău va străluci cu mai multă putere peste pământ, căci adevărul ei o va slăvi, fiindcă Tu ești adevărul ei, și nu omul este adevărul, căci iată, omul lovește în lumină ca să rămână el în întunericul lui. Căci s-au sculat iarăși din poporul cel miluit și au ridicat aceștia topor asupra capului Tău, așa cum au făcut mulți lângă lucrarea Ta în toată vremea celor cincizeci de ani ai cuvântului Tău de azi pe pământ. O, cum de nu au învățat și cum de nu învață cei ce se răzvrătesc lângă Tine? Cum de nu dau și ei să citească bine cuvântul Tău și să învețe bine din el lucrarea fiilor lui Dumnezeu ca s-o lucreze și ei? Cum de nu intră și în ei cuvântul Tău, cuvântul cel pentru fii? Căci Petru,

ucenicul Tău, când și pe Tine a dat el să Te păzească de prigoană, și a dat cu sabia în cel vrăjmaș al Tău, Tu ai spus lui: «Nu, Petre! Au nu știți ai cui fii sunteți?», și apoi Tu ai vindecat sângerarea celui lovit de Petru, fiindcă Tu ești singur bun și nepomenitor de rău. O, nu pot, Doamne, cei din afara Ta să-Ți fie vrăjmași, ci numai cei dinăuntru, numai cei apropiați, și care, nelepădându-se de sine ca să facă ei voia Ta, fac voia lor în pământul celor sfinți și clevetesc cu limba lor și nu iubesc adevărul, și sunt aceștia împotriva adevărului și viclenesc și fac răul împotriva fratelui lor și ridică cuvânt de necinste împotriva celor nevinovați, așa cum nu trebuie să lucreze cei ce locuiesc în muntele Tău. îi povățuim pe cei cu credincioșie să vegheze peste ei și peste Tine, Doamne, și să păzească neștirbită odihna Ta în ei, iubirea Ta în ei, căci cei ce își au în ei iubirea lor pentru ei înșiși, aceia oropsesc lucrarea Ta și pe fiii ei. O, să nu se teamă cei ce poartă credincioșia, căci plata lor va fi veșnică și îi vei sătura pe ei de frumuseți veșnice și vor sta ei de-a dreapta Ta, precum este scris, căci iată, cei ce viclenesc cu limba lor, aceia sunt cei ce nu văd și cei ce nu înțeleg și cei ce nu pot cu slava Ta, căci ei iubesc slava lor și nu pot aceștia să-L iubească pe Dumnezeu și să arate că-L iubesc pe El, căci ca să-L iubească omul pe Dumnezeu, el trebuie să învețe aceasta. Dar iată, cei ce și-au păstrat îndărătnicia cea din fire n-au avut cum să învețe, ba, din contra, se răzvrătesc aceia în pământul cel sfânt, în lucrarea Ta cea de înnoire a lumii, căci mintea și inima lor este bolnavă, și ei cumpără și vând, și se folosesc pentru aceasta de pecetea Ta de peste ei, dar aceasta îi vâdește pe ei cu lucrarea lor cea rea, și tot cel ce este însemnat de Tine iese la lumină cu lucrarea sa, bună sau rea, fiindcă Tu învederezi, și semnul Tău are putere să-l scoată din ascunzișul său pe cel ce se pitește pentru răul din el, și Tu, Doamne, păzești așa sub scutul Tău pe cei ce au credincioșia, iar dacă cei răzvrățiți nu vor lăsa sabia lor jos, ei vor vedea, căci vor fi vădiți de însăși lucrarea lor, ascunsă sub viclenia lor, fiindcă viclenia este un duh care nu se poate acoperi pe sine când el lucrează prin om.

O, cum, Doamne, cum de nu se lasă ajutați cei ce se ascund cu lucrarea lor cea pornită de la duhul invidiei, duh care a zdrobit mereu, mereu de la mijloc pe poporul Tău, pe unii încercându-i în răbdare, iar pe alții doborându-i sub puterea vicleniei și a necredinței apoi? O, duh rău al vicleniei și al invidiei între frați! Cum de-ți faci tu atâta loc în pământul așternutului lui Dumnezeu? Cum de pedepsești tu la necredință pe cei în care te încuibezi ca să faci rău lui Dumnezeu și lucrărilor Lui? O, până când? Curând, curând puterea diavolului va slăbi și va privi fără de putere, și ce vor face cei care s-au sculat să facă lucrare potrivnică celei a fiilor ascultării, care au luat lepădarea de sine și au iubit pe Dumnezeu?

O, Doamne, ce lovită, ce zgâriată e fața lucrării Tale azi! O, ce urâtă lucrare au cei ce de la mijloc cumpără și vând ca să facă de batjocură truda Ta prin care zidești un popor, o împărăție a Ta! Au călcat aceștia toată Scriptura dreptății lucrurilor, Doamne. Au călcat peste dreptul Tău de Judecător al faptelor toate. O, ce vei face cu aceștia? Ce mai este de făcut cu ei când ei nu vor să-și arate fața cu care lucrează împotriva Ta? Lupta lor pentru pângărirea celor ce stau porți ale Tale n-au știut ei unde îi atrage, n-au știut ei ce le aduce ea. Iată, sunt neînțelepți cei ce lucrează așa, și nu se apleacă cu fruntea la pământ spre pocăință, căci dacă dau să se aplece, iarăși se scoală apoi și iarăși lucrează viclenie și dezbinare, căci firea lor nu este de la Tine, ci este de la părinți, iar de la Tine n-au luat în ea, că iată, din firea lor zbuciumă pacea pe pământul așternutului Tău și aduc apăsare peste el, iar lucrarea Ta este strâmtorată și merge din greu înainte ca să hrănească ea pe fiii oamenilor și să-i cheme ea cumva spre pocăință și apoi spre iubirea cea de sus ca să-i scape ea pe mulți din mânia ce va să vină peste cei necredincioși, care-și atrag cu mâinile lor moartea, după ce se fac vrednici de ea.

O, Bunule Doamne, hai să facem sfat cu poporul cel ascultător și cu cei ce nu ascultă, Doamne!

Hai și tu, trâmbiță a lui Dumnezeu, din mijlocul nostru, sună tu și fă-te deșteptătoare pentru împărăția lui Dumnezeu în toți cei care au venit să-L afle și să-L știe pe Domnul lucrând pe pământ pentru împărăția Sa în om. Hai, ia trâmbița și sună! Amin, amin, amin.

– O, scumpii mei frați din patria mea cea de sus, patria sfinților Domnului! Mi-a dat Domnul în dar tot cerul Lui de sfinți și de îngeri când am venit la El de pe pământ după ce am lucrat douăzeci și cinci de ani cu Domnul ca să-Și ridice El un popor al vremii din urmă, dar duhul meu plânge între voi, și plângeți și voi, și aceasta este starea celor din cer. Și voi, și eu, ne-am zbatut pe pământ pentru Hristos, pentru împărăția Lui în noi și apoi în oameni ca să vină la Dumnezeu oamenii și să se părăsească pe ei. O, nu știe omul să vină la Dumnezeu, iar dacă vine, el nu știe cum să stea, fiindcă nu învață, fiindcă nu vrea să învețe, și dacă nu învață el rămâne cum vine și așa lucrează, și face greu peste Dumnezeu dacă vine așa. Acest cuvânt, care curge din cer pentru hrana minții și a inimii omului care aude de la Dumnezeu, dacă acest cuvânt nu este mâncat cu multă plăcere, cu mult dor, cu multă înțelepciune și înțelegere a lui, rămâne Domnul neînțeles pentru cei ce vin și nu-L înțeleg ca să știe cum să stea ei cu Dumnezeu și lângă Dumnezeu. Lucrarea acestui cuvânt este mult lovită acum, iar noi am venit în sobor să facem sfat pentru paza ei și pentru împărăția lui Dumnezeu pe așternutul ales de El pentru El. Să ne așezăm la sfat și să lucrăm sfatul acestei zile în cartea Domnului, căci Domnul este Stăpânul acestui popor și al acestui pământ pe care El Și-a așternut lucrarea Sa de azi, sfeșnicul Său cu care luminează pe pământ ca să vadă omul lumina și să afle calea ei.

O, Doamne, e soborul sfinților venit cu Tine pe așternutul Tău. Facem sfat în ziua aceasta și dăm să rostim cuvânt de împlinit și dăm să le descoperim pe cele putrede, care dau să strice împărăția Ta, credința în Tine a celor ce Te-au cunoscut Dumnezeu adevărat în acest cuvânt. Facă-se voia Ta pe așternutul Tău în ziua aceasta de sfinți veniți cu Tine pe vatra Ta de azi, pe pământul ales de Tine al Tău. Vino, Doamne, pe el și îplinește din el proorociile pentru cer nou și pentru pământ nou pe așternutul Tău de azi, și din loc în loc apoi! Și acum, Tu ești Cel Care dai cuvânt în ziua aceasta de lucru a sfinților, iar noi stăm lângă Tine și luăm și dăm după cum este voia Ta în cer în ziua aceasta. Amin, amin, amin.

– O, Verginica Mea, o, tată, aștept să pot așeza în mijlocul poporului Meu de azi ceasul adevărului, că mult rău s-a lucrat în mijlocul lui pe furiș, căci răul cel mic de tot s-a făcut tot mai mare, și el are azi putere să lovească fața Mea, tată. O, nu se tem cei ce lovesc fața Mea acum, nu se tem când lovesc, căci dacă s-ar teme s-ar opri să mai lovească, și ei lovesc în porți, după cum am spus Eu că toate cele ascunse cu lucrarea lor cea rea prin ascunderi, toate se sparg în porți, și aceștia dau să culce la pământ porțile, și dau să culce sub vină pe cei slabi, care nu veghează bine pentru lumină, și iată-i, iată-i cum cad loviți de duhul rău cei prinși în cursa vicleniei celor ce viclenesc cu limba lor, și a căror lucrare nu trebuia să fie viclenia, nu trebuia, tată, dar firea acestora a rămas cea din părinți, căci ei nu s-au aplecat, și au rămas ei omul lor cel vechi, și cu el se dau mari, și nu sunt mari cei mari așa, ci sunt durerea Mea aceștia, și n-au știut să vină la Mine atunci când au venit, căci nu și-au schimbat firea, iar firea lor îi strică, și lovesc cu ea pe mulți.

Dăm răgaz acum celor ce Ne țin ca să grăim, și iarăși vom deschide cartea și Ne vom așeza în ea cu lucrul cel de azi.

Îți deschid inima, poporul Meu, Eu, Domnul, iar tu așează bine în tine sfatul cel de azi al Meu și al sfinților Mei pentru soarta lucrării cuvântului Meu și a poporului Meu cel ascultător și cel neascultător, căci nu voiesc să mai fie fii ai neascultării pe așternutul cel pentru Mine și pentru sfinți și pentru cei ce cu credincioșie îmi lucrează lucrarea Mea de azi în mijlocul neamurilor de pe pământ.

Așezați-vă cu Mine la masă cu poporul Meu, o, sfinți iubiți, și apoi vom lucra mult cuvânt.

Iar tu, poporul Meu cel mic, să stai, tată, sub cuvântul Meu și apoi să-l citești și să-l tot citești mereu, căci dacă nu-l citești mereu, te răzvrătești și faci lucrare de răzvrățitor, nu de fiu, și

apoi cuvântul scris te va judeca din cartea sa. Ascultă tu pe cei din partea Mea lucrători peste duhul tău și fii ceresc pe pământ, tată, și nu fi pământesc, tată, căci pământul pe care Eu te-am așezat e muntele Meu cel sfânt acum, la sfârșit de timp, și am înaintea ta pe cei ce-Mi stau porți, și care pentru numele Meu stau așa, și sunt loviți, tată, de duhul răzvrătirii care trăiește în cei ce n-au înțeles ca Dumnezeu lucrarea cuvântului Său. Ascultă tu de la Domnul Dumnezeuul tău cuvântul Său în ziua aceasta, poporul Meu, și vezi, tată, să pricepi ca Dumnezeu, căci de n-ar păzi Domnul cetatea aceasta, zadarnică ar fi păzirea ei. O, lasă-te călăuzit, poporul Meu, că mereu, mereu ți-am spus să stai sub călăuză cu inima ta și cu fapta ta, că iată ce-Mi fac cei ce ies cu inima lor de sub duhul călăuzirii și al veghii cea cu știre pentru fiecare fiu al acestui popor, căci omul neascultător se ascunde sub învelișul lui cu lucrarea cea rea a inimii lui și își zice: «*Nu vede, nu știe Dumnezeu*». Cel drept cu inima din el, acela nu se dezvinovățește înaintea celui ce-l învinuiește, și acela este cel drept, și acela este cel ce seamănă cu Mine, și de acela să ascuți tu, poporul Meu, căci acela îmi lasă Mie scaunul judecății a toate și nu se suie el pe scaunul acesta, ci stă și îl așteaptă pe Dumnezeu, ca pe Unul Care îl izbăvește pe om de puținătatea sufletului și de vifor, precum este scris. Amin.

Așează-te în pacea Mea, poporul Meu, căci Eu voi grăi ție în ziua aceasta în mijlocul soborului sfinților Mei, cu care am venit, iar cetatea aceasta de nou Ierusalim Ne este astăzi așternut, dar fii înțelept și credincios, poporul Meu, căci așternutul cel pentru Mine caută la inima ta, fiule, căci pentru asta l-am zidit Eu pe om atunci când l-am zidit pe el, și pentru aceasta te zidesc Eu pe tine când dau să te zidesc, când dau să așez în tine împărăția Mea, stricând-o pe a ta, și care se împotrivesc Mie când ea este în tine. Hai, poporul Meu, să fii tu azi cu inima ta așternutul Meu, tată! Amin, amin, amin.

Mă întorc în carte ca să grăiesc cu tine în sfatul sfinților Mei, poporul Meu de azi. Cuvântul de peste tine Eu sunt, fiule, dar iată, s-au ridicat din mijlocul tău lovituri înspre cuvântul Meu și n-au socotit bine cei din mijlocul tău care s-au jucat cu nemulțumirile lor, n-au socotit că nu în om, ci în Dumnezeu și în mersul lui Dumnezeu pe pământ lovesc ei. Hai, tată, să facem sfat pentru zidirea ta în vremea aceasta de furtună, lucrată din mijlocul tău, căci Eu, Domnul, nu te las singur, ci sunt în mijlocul tău și nu te las, poporul Meu, nu te las, tată, dar nici tu să nu te lași, că Eu ți-am spus de mult că am sita în mână și că bobul sec trece prin sită dacă nu se lasă îngrijit și ascultător de povața Mea cea din mijlocul tău rostită de gura Mea pentru paza vieții tale cu Mine. Ți-am spus, poporul Meu, că diavolul cel de demult are mare răutate pe tine când te vede el ținut în mâna Mea și în barca Mea de scăpare a celor ce au credințioșia cea pentru Mine ca să le fie bine lor și Mie și planului Meu, poporul Meu, și iată, ridică duhul rău scule dintre cei fără credințioșie și îi strică și îi ridică împotriva Mea. Ți-am spus, tată, că s-a sculat de la mijloc duhul necredințioșiei și a lovit fața Mea prin cei fără credințioșie și a aruncat cu pietre în albia cuvântului Meu. Ți-am spus, fiule, că toată neascultarea, toate nemulțumirile și toate neînțelegerile cele de la nemulțumirile celor nemulțumiți de Mine și de tine, toate se sparg în porțile Mele, porțile prin care Eu azi vin cuvânt de cârmuire și de ocrotire în mijlocul tău. Se ascund în ei dacă nu le spun numele celor ce au dat să clatine acum bărcuța Mea, în care te țin, poporul Meu, iar dacă le spun numele se răzvrătesc pe Mine și pe tine și pe cei ce-Mi stau porți ca să vin și ca să fiu cu tine pe pământ, tată, și se răzvrătesc aceștia împotriva adevărului. E bine să se știe adevărul și nu neadevărul cel pentru adevăr și nu pentru om, căci când cel ce ascunde adevărul va fi rușinat prin dreptatea cea de la Dumnezeu și nu de la om, ar fi să aibă acela prea multă usturime pentru că a acoperit adevărul a toate.

Fac sfat pe așternutul Meu de pe pământ, o, sfinți jertfitori cu iubirea înaintea Mea. Sunt venit cu sărbătoarea voastră pe pământul așternutului Meu. O, nu pot, tată, să fac sfat ceresc cu cei cu care Mi-am făcut pe pământ casă pentru venirea Mea. Nu pot în vreme de furtună să fac

sfat pentru lucrarea Mea. De făcut Mi-am făcut casă și cărare de venire apoi, dar de stat în sfat ceresc între ei nu s-a putut cu cei ce am voit să fie casa Mea, căci unii din ei au folosit ascunderile și pititul cu ele, și așa Mi-au îngreuiat ei mersul și planul Meu, cel după care voi așteptați, o, sfinți iubiți și plini de suspin ca și Domnul vostru, o, fiilor cerești. O, tată, celor ce lovesc în cărarea Mea acum, nu le-a convenit cărarea Mea, nu Mi-au întărit-o, n-am avut în ei credincioșie pentru Mine, dar această venire a Mea Eu nu Mi-am întocmit-o ca să-i fac rău omului cu ea, iar dacă n-am putut să le joc în plac celor care acum Mă lovesc în porți, iată ce au pățit aceștia, o, sfinți ai casei Mele cea de sus! O, măcar de ar vorbi adevărul acești fii răzvrățiți, căroră le-am deschis când au venit să fie și ei cu Mine și cu poporul Meu. Din mijlocul poporului Meu se lovește în el și în Mine, nu din părți, tată, și iată, multă stricăciune au făcut feței Mele aceștia pe care am dat să Mă bizui, și am pățit și cu aceștia ca și cu cei de pe vremea trâmbiței Mele, căci gura omului aprinde mult foc. O, dacă n-am putut să fac Eu sfat cu ei pentru mersul Meu pe pământ acum, iată, au făcut ei sfat, și au făcut sfat împotriva Mea și a celor ce Mă poartă ca să fiu pe pământ. De ani de zile fac ei sfat, dar sfatul lor e împotriva cărării Mele, și se scoală împotriva Mea sfatul lor, și apoi Mă vând unii altora aceștia și Mă vând, tată.

Am voit să-l ocolesc pe poporul Meu de peste tot de pedeapsa care dă să vină peste el și peste Mine de la vorbirea lor doi câte doi între fiii poporului Meu, dar e prea mare minune să aibă și să-și dovedească apoi credincioșia toți până la unul între cei care vin să se sprijine cu Mine, și să Mă sprijin și Eu cu ei, și iată, dacă n-am fost crezut și urmat pentru învățătura dată, iată durere pe Mine și pe cei ce Mă iubesc urmându-Mă cu inima curată, tată! Facem sfat în mijlocul celor curați cu inima, și a celor ce nu sunt tot așa, și hai să vedem cum să facem, cum să lucrăm peste această furtună care bate de la mijloc asupra venirii Mele cu plată pentru toate câte au fost și sunt și se fac.

Hai, trâmbiță deșteptătoare, hai, tată, și tu în sfat în mijlocul poporului Meu, că iată, suspini că iarăși vezi furtună ca atunci când după ce ai plecat să fii cu sfinții cerului s-a sculat de la mijlocul poporului același dispreț pentru cărarea Noastră la popor, aceleași arme, aceeași defăimare, tată. O, Verginico, nu se uită cei ce dezbină azi cu mintea lor bolnavă, nu se uită la cei de atunci care s-au lăsat amăgiți de minciună și care au născut minciuna. Mă uit cu jale grea acum la suferința grea a păstorului Meu Daniel, căci el atunci a primit înaintea lui judecată strâmbă, și apoi n-a mai putut și n-a mai voit să se scoale și să mărturisească pe cele ce l-au clătinat pe el atunci în credincioșie și pe cei ce l-au clătinat pe el ca să facă judecată strâmbă înaintea Mea, și Mi-a schiopătat apoi zece ani lucrarea, și Mi-a căzut atunci de tot poporul, cel și așa firav, căci nu voia poporul să-Mi dea Mie viața, și stătea cu Mine neașezat, necurățat, neîmplinit fiul acestui popor, fapt pentru care a venit peste el căderea, tată, cernere mare, Verginico, dar Mi-au rămas atunci pe cale cu Mine cei pe care-i aveam în planul Meu pentru mersul Meu pe mai departe, tată. O, Mă uit neputincios și Eu la cei ce au dezbinat atunci poporul și mersul Meu pe mai departe, căci Mi-am adus, după planul Meu cel din vecii, copii de departe ca să-Mi fac fii lucrători din ei, și am lucrat cu ei ca și cu Samuel când l-am adus pe el la preotul Eli și la fiii lui cei neascultători, ca să am prin Samuel mers înainte cu duhul proorociei, și așa am lucrat și azi, tată, căci fiii acestei lucrări nu trăgeau cu lucrul venirii Mele, cu planul Meu cel ceresc, care așteaptă după om credincios pe pământ, ci trăgeau numai să-i ajut întru ale lor și atât. O, Verginica Mea, mare Ne-a fost atunci durerea, tată, și mare Ne este și acum. Ca și atunci s-a întâmplat și acum. Cei ce au lovit atunci sunt pedepsiți și azi, stau zdrobiți și azi sub lucrarea lor cea rea de atunci, lucrarea minciunii, tată, și nu se scoală să-Mi repare pe cele stricate de ei peste poporul Meu, căci duhului rău îi este greu până ce-l pune pe om să joace ca el, și apoi nu-l mai lasă să repare pe cele stricate prin lucrarea duhului invidiei și a minciunii cea pentru ea. Iată-l pe păstorul Daniel în grea suferință, și nu le este milă de el celor ce l-au pus atunci să facă judecată nedreaptă. Eu i-am spus lui pe vremea ta cu Mine că va fi pus să facă judecată nedreaptă, dar clipa aceea de întuneric a celor ce au lovit în mersul Meu și al tău prin duhul

invidiei, le-a luat lor toată lumina chiar dacă frica îi cuprinsese, chiar dacă ei lucrau cu această nedreptate peste ei. Iată, așa pățesc cei ce se grăbesc să ia vorba fără să desfacă de sub învelișul ei adevărul a toate. Au plecat din trup creștini cu vină în ei pentru jalea Mea cea de atunci. Plângea cerul tot de mila Mea și a celor disprețuiți atunci pentru numele Meu, și cu care aveam să merg înaintea cu lucrarea Mea și a ta. Iată, iarăși aceeași nedreptate spre Mine, tată, și spre calea Mea de azi. Iarăși împrôscare pe fața Mea, tată. O, ce greu, ce greu e păcatul nemulțumirii, păcatul iubirii de sine și de dreptate împotriva dreptății a toate, tată!

O, cum să facem, Verginica Mea? Facem sfat în mijlocul oștirilor de sfinți, și te am pe tine în mare durere în mijlocul lor, că te-ai căznit sub mari dureri să-Mi ridici un popor, un popor bun pe vremea Mea cu tine, și n-a voit poporul să fie sfânt, tată, iar cel ce nu se face sfânt cu trupul și cu mintea, acela se face apoi vrăjmaș lui Dumnezeu, ca și acum două mii de ani, când poporul Israel s-a dus la fund lovind în venirea Mea la el. O, ce să facem cu cei ce acum Mi-au adus la pământ fruntea Mea? Cum să facem sfat cu ei? Ei nu vor aceasta, fiindcă ei au de ascuns lucrarea lor cea fără de lumină, cea fără de martori din dreapta și din stânga Mea, lucrare pe furiș lucrată ca să-Mi tragă pe cei slabi de pe picioare și să-i aducă Mie împotriviți, Verginica Mea. O, tată, e mare, e mare acum jalea Noastră. E încurcată cu multul lucrarea cea rea pe care au lucrat-o astăzi fii ascunși în ei și între ei și ei, între ei și creștinii slabi, și iată, Mi-au culcat la pământ suflete credincioase, și pe care le-au făcut să lucreze mare împotrivire acum asupra mersului Meu cel slăvit pe pământ cu cuvântul facerii omului, tată. O, dureroasă este fața Mea acum, tată! O, greu e, Verginico!

– *E greu de tot, Doamne, iar cei ce au umblat acum la fața Ta ca s-o defaime, nu se scoală să Ți-o șteargă de sânge, nu se scoală să se umilească și să Te scoată de sub rușine, și fac și ei acum ceea ce au făcut păstorii poporului nostru după ce eu m-am suit la Tine între sfinți, și tac aceștia față de Tine, și vorbesc față de cei pe care i-au adus la împotrivire ca să nu fie ei singuri împotriviți. O, dacă ei nu se scoală să mărturisească pe cele ascunse cu care au lucrat atâta răutate, atâta dispreț, ce vom face cu ei, o, Doamne?*

– Fac ei cu ei, Verginico, fac ei, tată. Le-am spus celor ce au lucrat de la mijloc pe furiș, luând pe furiș și dând în părți în chip strâmb nemulțumirea lor, le-am spus cu vorbire între cei din cer acum doi ani, le-am spus că lumea le face cu mâna ca să-i amestece cu ea și să-i tragă de pe calea Mea, de pe calea cea cu frați, iar ei să fie atenți ca să nu cadă le-am spus, dar aceștia au uitat și n-au împlinit veghea peste ei, iar dacă n-au împlinit, au căzut în nemulțumiri și apoi în plângeri în părți împotriva celor ce Ne poartă cu venirea Noastră, tată. Eu merg cu durere în cei ce Ne poartă, și dacă se mai și lovește în ei Ni se face greu de tot mersul, greu, tată, greu. Dar acum îmi întăresc poporul pe stâncă și îl povățuiesc pe el. Amin.

Eu sunt stânca pe care ai venit tu să te așezi când ai venit să fii al Meu, poporul Meu. Acum rugăciunea ta, jertfa inimii tale, umilința și duhul ei cel lucrător, acestea vor ajuta de acum mersului Meu peste pământ. Te voi povățui cu milă și cu duioșie, și tot cu milă și cu duioșie să stai și tu pe calea Mea între frate și frate. Stai, tată, pe calea Mea, căci calea Mea e cu dureri pe ea ca și cea de acum două mii de ani, dar e cu plată mare, fiule. O, ascunde-te în Mine de fața celor ce se plâng cu nemulțumirile lor și de la care au atâta neliniște în ei. Nu te lăsa doborât de viforul născut peste tine în ei, căci ei au dat de la ei dreptatea lucrurilor și au strâmbat-o de tot, și au pățit ei așa din pricina mării de sine, de care ei nu s-au curățat după ce au venit să fie cu Mine. Iată ce defăimată este acum fața Mea! O, cine poate să-Mi șteargă de pe ea murdăria cea batjocoritoare, aruncată de cei ce mint cu nemulțumire?

O, copii care-Mi stați înaintea când vin la popor și la om! Am spus prin duhul proorociei că-Mi voi tot ridica lucrători lângă voi ca să vă ajute sub greul Meu de peste voi, căci Eu M-am așezat povară a voastră, tată. Am lucrat ca să împlinesc apoi, dar duhul invidiei din cei ce îl au pe el din fire nu poate să înghită aceasta. Am avut aproape cu voi apoi pe cei ridicați rând pe rând, și am avut între aceștia, aproape cu voi, și pe cel ce azi ia și dă în părți duh de hulă asupra

lucrării cuvântului Meu după ce a avut el atâta vreme credincioșie pentru lucrarea Mea și pentru voi. L-au luat și l-au dezbrăcat de credință cei ce au lovit de la mijloc în voi prin duhul firii lor invidioase, și n-a mai stat apoi de partea Mea acest sufletel, și s-a îndoit, și apoi s-a smintit întru lucrarea Mea cu voi, și iată-l cum lovește acum din întuneric, tată! Eu am spus din vreme tuturor: *«Ferice de cei ce nu se smintesc întru Mine și întru voi»*, căci Eu vedeam pe cele lucrute în ascuns cu duh de răzvrătire prin lucrarea celor nemulțumiți. Iată-l, stă ascuns acum sub nume de femeie și lovește fără judecată acesta, căci a luat în el din răutatea inimii celor ce nu au putut să vă iubească pe voi mai mult decât pe ei înșiși după ce au venit să fie și ei fiii acestui popor. Eu l-am primit și pe acesta când a venit să fie cu Mine și cu voi, și am dat mereu să-l povățuiesc prin voi să nu ridice cuvânt de judecată asupra mersului Meu cel greu. El însă n-a ascultat, căci s-a crezut meritos dacă i-am dat duh ca să mărturisească lucrarea Mea de azi, și după ce a mărturisit-o prin Duhul Meu Cel de sus și Cel de jos lucrător, s-a sculat apoi și s-a lăsat doborât de îndoială, căci așa pățesc toți cei ce judecă în locul Meu mersul Meu cel greu cu voi și pe poporul Meu de azi. Este scris în Scripturi cuvântul Meu: *«Nu judecați ca să nu fiți judecați, căci cu judecata care judecați veți fi judecați, și cu măsura care măsurați vi se va măsura»*, și iată, acesta este pedepsit acum chiar prin ceea ce face acum împotriva Mea și a mersului cuvântului Meu, care curățește omul de păcat. Amin.

O, fiule atât de răzvrătit acum! Cum de nu te temi, tată, să-Mi vorbești de rău casa în care și pe tine te-am primit ca să fii și tu al Meu? Ai stat atâta timp aproape cu fiii poporului Meu. Cum, tată, ai făcut de ți-ai întunecat atât de greu credința? Iată ce faci! Stai ascuns acum și lovești în mersul Meu de azi, cu care dau să salvez omul de la păcat și de la plata păcatului. Să te las așa să tot lovești? Te simți atâta de puternic ca să poți să-Mi zdrobești truda Mea cea de cincizeci de ani? O, te-ai lăsat doborât de pe cale și te-ai făcut judecător în locul Meu, și prin aceasta ești judecat, prin ceea ce judeci ești judecat, ca și cei de acum două mii de ani, care M-au judecat așa cum au vrut ei, făcând haz de drumul Meu cel greu pentru mântuirea omului. Ți-am proorocit adesea după ce te-ai sculat împotrivor și batjocoritor asupra poporului Meu și te-am rugat să-ți oprești limba și mânia, ca să nu te nimicească acestea, dar murdăria pe care o arunci tu azi peste fiii cei purtători de Dumnezeu în vremea aceasta de venire a Mea iarăși de la Tatăl la om cu cuvântul slavei lui Dumnezeu, această murdărie se va întoarce toată, toată pe fața ta, căci dreptatea nu stă din lucrarea ei, și lucrează odată cu dușmanul ei. Am voit să fii înțelept al cerului, după cum și puteai să fii dacă voiai să ascuți, dar iată ce faci acum! O, să te fi gândit că nu tu singur ar fi să mărturisești atâta duh împotrivor, și că Eu am popor alături, care ar fi fost să spună și el ceea ce tu dai acum să mărturisești împotriva, dar mintea ta este acum luată de puteri negre, și acestea vor fi puse în însăși cursa lor și o vor rușina pe ea și va cădea puterea lor curând, curând. O, ai venit în casa Mea și ai mâncat de la masa Mea și ai stat cu fiii acestei lucrări, și acum te-ai dat în lături și lovești cu păcat și cu judecată, și ți-ai luat nume de femeie, așa cum scrie în Scripturi, și n-ai dreptate în ceea ce grăiești, fiindcă răutatea ta cea de acum stă departe de dreptatea Mea, care este umilința inimii omului, fiule. O, cum poți să lovești atât de urât în fiii lucrării Mele? Cine, tată, te-a pus să faci aceasta? Te-am rugat apoi să-ți oprești furia cu care lovești în stânca lui Dumnezeu, dar iată, nu vrei, nu vrei să vii să te curățești și să te iert de căderea ta în păcatul hulei de Dumnezeu. Și dacă nu vrei, și dacă nu intri sub lumina lumii, sub lucrarea lui Dumnezeu-Cuvântul ca să te curățești de plata răzvrătirii tale, tu vei vedea, căci Eu, Domnul, te voi scoate de sub ascunzătoarea ta și voi porunci oștirilor cerești și îngerești să te arate și să te rușineze cu tot cu lucrarea ta ascunsă între tine și cei ce au dat să te smulgă de la Mine din duh de invidie că te făcuseși mărturisitor al Meu, al lucrării cuvântului Meu de azi. O, n-ai avut înțelepciunea să fii cuminte, să fii de partea Mea, și nu de partea duhului potrivnic, duhul ușurătății minții omului, care trage spre el pe cei ce vin să fie cu Mine. Iată, îți așterni rușine ție prin tot ceea ce faci și lucrezi fără ca Eu să te trimit. Eu, Domnul, stau în sfat cu toate

oștirile cerești și voi hotărî, căci a Mea și nu a ta este judecata a toate. Amin. Eu încă îți aștept întoarcerea, tată.

Iar tu, poporul Meu, stai la sânul Meu, stai ca pruncul și nu slăbi în creștere, tată, ci crești, fiule, pentru Dumnezeu și pentru vremea care vine cu Mine pe pământ pentru cei ce Mă așteaptă să vin. Voi sta în sfat cu cei ce-Mi fac dureri de la mijloc și voi căuta să-i luminez din cer, căci de pe pământ omul nu ia decât întuneric și răutate și răzvrătire, fiindcă acesta este aluatul omului. O, rea și pedepsitoare este lucrarea răzvrătirii, lucrare lucrată prin duhul invidiei din om! La Mine încape tot neamul omenesc dacă vine să fie cu Mine, dar iată, nu încape el în inimile invidioase care nu îmbrățișează pe cei ce se ridică și ei spre lucrarea cuvântului Meu, spre ajutorul Meu sub greu, și această nedragoste este păcat, și păcat lucrează ea, și vorbire de rău lucrează ea între cei de un nume cu Mine.

Acum vă rog și pe voi, cei ce ați născut lucrarea cea răzvrăitoare în mijlocul poporului Meu, vă rog, tată, ca și pe cei ce Mi-au zdrobit mersul Meu după ce Mi-am luat trâmbița la cer și Mi-au zdrobit și mersul poporului și credința lui; vă rog, tată, sculați-vă fără de frică și mărturisiți-vă Mie și poporului Meu lucrarea voastră cea ascunsă, ca să vă izbăviți de plata ei, să vă izbăviți, tată, prin umilința voastră, care poate dacă este, și să Mă izbăviți și pe Mine de sub această hulă, căci am de cârmuit neamurile cu toiag de fier prin acest cuvânt, precum este scris în Scripturi să împlinesc, și am de lucru de la Tatăl pe pământ, fiilor care ați născut răzvrătire din voi în mijlocul poporului Meu. O, nu vă luptați să fiți mai mari ca Dumnezeu, căci cei ce s-au luptat așa, au căzut sub acest păcat. Voi sta de vorbă cu voi, tată, în chip amănunțit, și iarăși voi mărturisi vouă lucrarea Mea de azi și tainele ei și mâna Mea, care lucrează, și pe care dați să ziceți că n-o înțelegeți și să judecați pentru ea pe cei ce Mi-o poartă spre voi și spre om. E grea peste voi încurcătura pe care singuri v-ați făcut-o și care acum dă să păteze fața Mea. Eu însă îmi voi șterge fața, dar ștergeți-Mi-o și voi, căci fața Mea nu trebuie s-o împrășcați pentru fața voastră, pentru slava voastră cea trecătoare, și pe care mai rău v-o striviți când loviți pentru ea în Dumnezeu. O, mâna ta, fiule răzvrătit, nu trebuie să se ridice împotriva fratelui tău, ci trebuie ca inima ta să se umilească pentru fața fratelui tău. Amin.

Eu voiesc să vă scot de sub rușine, fiilor care ați pus gaz pe foc ca să-Mi pârjoliți fața și slava Mea, dar dacă voi nu vreți să Mă ajutați să vă scot de sub vina sub care ați intrat prin lucrarea ascunderii și a răzvrătirii dintre frați, prin vorbirea doi câte doi, care numai dezbinare aduce, și nicidecum frăție, Eu, Domnul, nu pot să vă ajut fără ca voi să Mă ajutați să vă scot la lumină. Ați crezut că e glumă ceea ce Eu v-am cerut mereu să nu săvârșiți, și iată, Eu sunt adevărat între voi, căci vorbirea doi câte doi, trei câte trei, a adus vouă acum rușine, iar Mie zdrobire și suspin, tată. Voi sta de vorbă cu voi și voi căuta să vă ajut, fiilor, căci Eu sunt învățătorul Cel milos și sunt blând și smerit cu inima, și așa ar fi trebuit să fiți și voi dacă ați fi vrut să semănați cu Mine, fiilor.

O, poporul Meu, duhul rugăciunii tale curate și fierbinți să ajungă la inima Mea, iar Eu voi coborî peste tine slava Mea și ocrotirea Mea și izbânda cea pentru Mine și pentru tine, tată. Să plângi, fiule, pentru cei ce s-au desprins ca să slujească duh de judecată asupra venirii Mele la tine cu sfinții precum este scris să împlinesc. Tu ești martorul Meu. Rămâi martorul Meu cel credincios, poporul Meu, și ridică-Mi, tată, ucenici pentru împărăția Mea, căci aceasta este lucrarea ta, iar cei ce vin să dezbine apoi pe cele lucrute, ei vor vedea. Tu nu te teme! Eu sunt învățătorul tău și te învăț în vreme de război. Pace ție în vreme de război, tată! Eu sunt în față, și în Mine lovesc cele ce vin spre tine prin cei ce se despart de lucrarea venirii Mele azi pe pământ. Pace ție! Eu sunt Cel ce veghez. Eu sunt Cel ce-Mi ocrotesc lucrarea venirii Mele acum pe pământ ca să-Mi zidesc un popor, un neam de sfinți pe pământ. Am avut mereu dușmani dintre cei ce-Mi stăteau aproape, am avut în toată vremea lucrărilor Mele în toți urmașii Mei. Pe Verginica Mi-o vindeau cei mai apropiați ei și Mi-o duceau la suferință, și nu făceau aceasta cu

ea cei ce aveau credincioșie pentru Mine și pentru ea, și iată-i pe aceia, sunt și azi ai Mei, și merg cu ei prin întuneric și luminez în față și-Mi fac pârție cu slava cuvântului Meu peste pământ.

Pace vouă, fiilor! Strângeți-vă ca puii sub aripile Mele și fiți liniștiți, și îndemnați-i, tată, pe cei răzvrățiți să părăsească neascultarea și nemulțumirea lor și despărțirea de voi, și să se umilească și să se pocăiască și să se curățească de duhul care dezbină între fiii împărăției Mele. O, învățați-i pe cei ce vin să se alipească împlinirilor cerești pe pământ, învățați-i din vreme pe fiecare, tată, cum să stea frumos în sânul acestei lucrări, că iată, vin și se apropie tot mai mulți de Duhul Sfânt Mângâietorul, Care Se face cuvânt din gura Mea și vă vestește vouă, și Care vă povățuiește pe voi spre împlinirile cele din urmă, fiilor.

Te dăruiesc cu duhul rugăciunii fierbinți, prin care să Mă chemi să fac lumină sfântă și cale cu lumină pentru cărarea Mea spre oameni, poporul Meu, iar tu, tată, ascultă povața Mea, ca să se facă fii ai Mei și ei, cu credincioșie în ei înaintea Mea, cu fierbinte inima lor pentru Mine, Cel plin de iubire pentru cei ce primesc din cer Duhul Meu în ei, Duhul Care povățuiește spre Mine pe cei ce se dau Mie ca să fie și ei ai Mei.

09/22-06-2008